

NPU 02 647; Magnium

Akkrediteret af DANAK

Indikation	Mistanke om magnesiummangel: Malnutrition, malabsorption, langvarig parenteral ernæring, langvarig diaré, alkoholisme, uklare tetani- og krampetilstande, visse hjerterytmeforstyrrelser, uforklarlig hypocalciæmi, hypocalsemiske og hypocalæmiske tilstande. Mistanke om magnesiumoverskud: Akut nyresvigt og kronisk nyresvigt i sent stadium.
Prøvemateriale	Blod i lithium-heparinglas eller i glas uden antikoagulans (tørglas)
Analysemateriale	1 ml plasma eller serum
Forsendelse	Afpipetteret plasma eller serum med almindelig post
Holdbarhed	7 døgn ved 20°C; 7 døgn ved 4°C; 1 år ved -20°C
Laboratorium	Klinisk Biokemisk Afdeling, Regionshospitalet Randers
Svartid	Samme dag
Referenceinterval	0,70 - 1,10 mmol/L Resultatet ringes ud, hvis resultatet er < 0,40 mmol/L og ikke er kendt fra tidligere.
Usikkerhed	Intermediær præcision: Niveau 0,9 mmol/L: 0,02 mmol/L Niveau 0,9 mmol/L: 0,02 mmol/L Total usikkerhed: Niveau 0,9 mmol/L: 0,04 mmol/L Niveau 1,8 mmol/L: 0,09 mmol/L Baseret på dækningsfaktor 2.
Fortolkning	Den hyppigste årsag til hypermagnesiæmi er nyresvigt. Sjældnere årsager er Addisons sygdom, hypothyreose, lithiumbehandling, milk-alkali syndromet, hepatitis og hyperparathyreoidisme. Overdosering ved behandling med magnesium kan naturligvis også medføre hypermagnesiæmi. Lave værdier ses ved malnutrition og -absorption, kronisk alkoholisme, brug af loop-diuretika og tubulære nyreskader, samt ved hyperaldosteronisme og hypoparathyreoidisme. Ved behandling af coma diabeticum udviser P-Magnesium samme forløb som P-Kalium, med initialt høje værdier der falder, når cellernes glucoseoptagelse normaliseres og acidosen bedres.

Revideret: 30-03-2011

